

Godło: Cecylia Wagner

Tytuł: Pola i leśne mrówki

Kategoria: Proza

Dawno, dawno temu, w małej wiosce u skraju lasu, mieszkał chłopiec o imieniu Kacper. Kacper bardzo lubił słodycze. Zawsze miał w kieszeniach cukierki, czekoladki i batoniki. Pewnego letniego dnia postanowił wybrać się na spacer do lasu, zabierając ze sobą cały zapas łakoci.

Wędrując między drzewami, zjadał się słodyczami, a papierki po prostu... rzucał na ziemię. Jeden tu, drugi tam, trzeci za siebie. Wkrótce leśna ścieżka wyglądała jak kolorowy dywanik z odpadków.

Nie wiedział, że ma za sobą ogonek – nie z bajki, ale z życia! Mrówki, które mieszkają w lesie, zobaczyły papierki i wyczuły resztki słodczy. Ruszyły za chłopcem, tworząc długą, czarną kolumnę. Ale Kacper się tym nie przejmował. Zmęczony spacerem i najedzony słodyczami, położył się na polanie i zasnął.

Wtedy mrówki postanowiły dać mu nauczkę. – „Za śmiecenie w naszym domu!” – zapiszczały i... zaczęły go kęsać. Oj, jak bolało! Kacper zerwał się z wrzaskiem i uciekł z lasu, machając rękami i obiecując, że już nigdy nie będzie śmiecił.

Nie wiedział jednak, że za nim szła mała dziewczynka – Pola, która widząc, jak las został zaśmiecony, postanowiła go posprzątać. Zbierała papierki do swojego woreczka, nucąc cichutko piosenkę o czystym lesie. Ale tak się skupiła, że... zabłądziła.

Stała pod wielkim drzewem, rozejrzała się – ścieżki nie było. Zawołała:

– „Halo? Czy ktoś tu jest?”

Wtedy spod liścia wychynęła mała, czarna główka. To była mrówka – nie taka, co kęsa, ale dobra mrówka leśna.

– „Pomogłaś naszej krainie. Pokażemy ci drogę do domu.”

I wtedy, jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki, setki mrówek zaczęły iść w szeregu, zostawiając za sobą wyraźną, czarną ścieżkę. Pola uśmiechnęła się i ruszyła za nimi. Ścieżka zaprowadziła ją prosto do brzegu lasu, gdzie czekała już mama.

Od tego dnia Pola zawsze przypominała dzieciom w wiosce:

– „Papierków się nie zostawia! W lesie mieszkają istoty, które trzeba szanować.”

A Kacper? Też się nauczył. Już nigdy nie rzucił papierka na ziemię, a gdy szedł do lasu – brał woreczek, żeby sprzątać, nie śmiecić.

Morał:

Kto w lesie śmieci, ten z mrówkami się liczy. A kto dba o przyrodę – znajdzie w niej przyjaciół.

Zapamiętaj – Mrówki są bardzo pożyteczne!

1. **Mrówki są bardzo pracowite** – potrafią nosić rzeczy cięższe od siebie!
2. **Sprzątają las i ogród** – zjadają martwe owady i resztki, dzięki czemu wszystko wokół jest czyste.
3. **Spulchniają ziemię** – kopiąc korytarze, pomagają powietrzu i wodzie dotrzeć do korzeni roślin.
4. **Chronią rośliny** – zjadają szkodniki, które niszczą liście i kwiaty.
5. **Mrówki uczą nas współpracy** – wszystko robią razem, pomagają sobie nawzajem i żyją jak w jednej, wielkiej rodzinie.